

Limónádové mecheche

Dobrý deň milí moji spolužiaci a zvyšok sveta!

Tak čím sme si prešli tento týždeň? Myslím si, že jednotlivé vyučovacie dni sme v relatívne malom počte ale predsa poctivo presedeli za našimi školskými lavicami. Stihli sme si napríklad napísať veľmi „populárnu“ písomku z dejáku, podobne ako naša profesorka z chémie porušiť len nedávno dohodnuté pravidlá správania sa, ale aj odprezentovať naše farebné, rýchle, jednoducho efektívne štatistiky-šlamastiky z matiky :D Mnohí sme sa však tešili na piatkový večer, ktorý prebiehal naozaj znamenite, v školskej terminológii povedané – na výbornú.

Čo ma na ňom najviac potešilo? Najviac to, že prišiel medzi nás aj Maťo Záh až zo Žaškova, Pycó s Marošom vysilení z urputných florbalových zápasov (aj keď, samozrejme, Maroš nám v neskorších večerných hodinách ukázal, že ešte nejaké tie zásoby energie v sebe mal, pretože 31 klikov ktoré odvážne odmakal len tak vonku na ulici – to je niečo!) a tiež Juraj, ktorý utekal z nášho hlavného mesta za nami... Všetci preto, aby si pokecali so svojimi spolužiakmi o najrôznejších témach. Jednoducho, veľmi ma potešila hojná účasť triedy septima pri večernom posedení pri malinovke resp. limonáde, ktorú sme si všetci vychutnávali pri konverzáciach takmer o všetkom. Chalani, ako najstarší člen našej triedy chcem povedať, že som na Vás hrdý a naše posedenie určite utužilo a ešte viac spevnilo kolektív v našej triede.

A na záver by som snáď ešte rád povedal pár „teplých“ slov do nastávajúceho týždňa. Buďte radi – nie je písomka! Takže prajem vzornú a svedomitú prácu na seminárke z dejáku, no a v piatok, ešte pred tradičným pitím limonády sa vidíme v OFZ s našou milou profesorkou Sabovou. Dúfajme, že to všetci prežijeme, a nebudeme pri silových kábloch hádzať prvoaprílové žarty!

Matúš Kvas, šéfredaktor

Komentáre:

mirets: "no a v piatok, ešte pred tradičným pitím limonády " Berem ťa za slovo a dúfam že sa zopakuje!

TheOddin: limonáda ... :D

Pozdrav z Francúzska

Život v malom vidieckom mestečku Saint Georges les Baillargeaux na západe Francúzska ubieha veľmi rýchlo. Ani by sme nepovedali, že nám zostávajú už iba dva mesiace každodenného, únavného, tridsať minútového cestovania autobusom do mesta à côté: Jaunay-Clan. Naša škola LP2I je akoby prepojená s budúcnosťou, susedí s Futuroscope- parc du futur, a dokonca aj tento príbeh má s budúcnosťou niečo spoločné:

Dejepis en France

Všetci sme sa tešili, že deň pred víkendom nás bude čakať jedna hodina dejepisu. Lenže plány nášho profesora nám zmarili ilúzie, keďže neprítomnosťou jeho kolegyne sa mu naskytla skvelá príležitosť, a teda zdvojnásobiť počet hodín a k tomu pridať sommative. Poctivo naučení s menšou dávkou stresu sme vošli do triedy, posadali si un par table, pripravili papiere a čakali na zadanie. Chvíľu po tom ako nám toto nadiktoval sa ozvalo klopanie na dvere.

Ostali sme prekvapení, keď sa pred tabuľou zjavili dvaja ľudia v sprievode infirmière: žena a muž z ministerstva. Prišli si len zistiť náš názor na určitý produkt. Jednalo sa o tabletky, vďaka ktorým by sme si my, rodičia budúcej generácie, mohli vybrať pohlavie našich detí ešte pred ich narodením. Celkom dobrá idea, dookiaľ argumenty delegácie z ministerstva nespôsobujú prevracanie očami a zdvíhanie žalúdka. Argumenty, ktoré sú absolútne contre la nature. Argumenty, ktoré vyvracajú ľudskosť z mysli. Argumenty, ktoré nedokážu odvrátiť našu pozornosť od témy «naša budúcnosť, kde sme predurčení na plodenie istých mašín».

Po takmer neustávajúcej výmene názorov a po rozplakaní sa jednej žiačky, neznámi, viac-menej nesympatickí ľudia, prechádzajú na oboznamovanie nás s druhým produktom: NOVARAX-om. Produit, ktorý umožní zmenu pohlavia a zároveň identity z rôznych stránok hľadiska (ak sme to dobre pochopili:)). A aby toho nebolo málo, chlap sa nás pokúšal presvedčiť, že pred štyrmi rokmi bol ženou, čo sa mu podarilo zmeniť len vďaka danému lieku.

Slzy sme mali na krajíčku (lebo to bolo až také kruté), keď v tom chlap preskočil na recitáciu zjavne známej poéme a z obidvoch sa vykľuli komedianti, ktorí len chceli trochu zvláštnou formou zistiť, aký máme postoj k danej veci. A nakoniec s nami zostali celé dve hodiny a my sme sa tak vyhli písomke, ktorú sme ešte stále nepísali...

Takže aj takýto môže byť Histoire, no verte, že nie vždy je to zábava.

Vaše žumelky

Do slovníčka:

à côté – vedľa

parc du futur – park budúcnosti

sommative – istý druh písomky

un par table – jeden za stôl (každý po samom)

infirmière – školská sestrička

idée – myšlienka

contre la nature – proti prírode

produit – produkt

poème – básň

histoire – dejepis

žumelky – z fr. jumelles – dvojčky

Komentáre:

stevo: Tak, baby, vďaka, že ste nám konečne niečo napísali a priblížili nám tak váš život vo Francúzsku. A snád' si dáte s nami potom nejaký ten šanzónik na programe 😊

Zúčastnili sme sa...

V piatok 8. apríla sa v Bratislave konala vysoko intelektuálna súťaž Náboj KMS 2011. Ako správni odchovanci pána profesora Balka, aj my sme išli a reprezentovali našu školu. Tejto súťaže sme sa zúčastnili už po tretí raz. Hneď prvýkrát sme tam išli s tým, že nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa. Po absolvovaní sme naše heslo upresnili – totiž prišli sme na to, že najzábavnejšia bola cesta (veď cestovanie tvorí 8 hodín z denného plánu a pobyt v BA len 6...) a potvrdili to aj ostatné ročníky.

Tento rok sme teda išli s plánom zabaviť sa cestou a to v zostave Majka, Juri, ja a zo sexty dopĺňali našu 5-člennú zostavu Majkin brat Jano a jeho kamoš a logický maniak Juro. Okrem nás cestoval aj 5-členný juniorský tím zložený výlučne zo žiakov kvinty. Na všetkých dával pozor pán profesor Strežo.

Stretli sme sa na stanici a najsamprv sme išli autobusom do Ružomberka, do Millovej mesta, kde sme nasadli na rýchlik. Ja s Jurim a s Majkou sme boli najšikovnejší a sedeli sme prví. Spolusediaci sa zdali tichí. Dvaja páni si niečo čítali na pédéáčkach a jedna dáma sedela pri okne a spala. No aj tak prehodili pár slov a pochopili sme že naše zlaté „Na Slovensku po slovensky!“ tu asi neplatí.

Keď sa teta prebudila, čoskoro začala nadväzovať kontakt s nami. Bola milo prekvapená, že vieme po anglicky, lebo podľa jej slov tu nikto nevie po anglicky. Po prebratí základných otázok, že my sme tretiaci na strednej a máme 16-17 rokov a oni sú rodina – otec, mama a syn a že pochádzajú z Indie, som položil do pléna výzvu k šachovej partii. Našťastie otec rodiny hral kedysi dávno šachy, a tak sme prekonalí jazykové bariéry pri tejto internacionálnej a všeobecne uznávanej hre, alebo teda športe (Mimochodom, vravel som vám, aký je rozdiel medzi šachom a športom? O šachu hovoríme, keď majú hráči na hodinách 3 a viac minút a šport je pod 3 minúty :D). Po určitom odpore ujo prehral a radšej sa rodinka išla naraňajkovať do špeci vozňa. My sme využili neprítomnosť Indov, zamiešali sme karty a hybaj hrať Uno.

Po prekvapujúco krátkom čase sa teta Alka, ako sa nám neskôr predstavila, vrátila a odsledovala jedno kolo hry. Potom sme ju ochotne prijali a dovysvetlili pravidlá. Otec a syn sa nechceli pripojiť, no prišiel Strežo a tak sme piati drvili Uno a zdokonaľovali angličtinu a sami sme sa divili, ako nám to po anglicky skvele ide. Chudák Juri, z angliny tam má trojky-štvorky a prax sa nehodnotí..:(Čoskoro sa však priblížila Bratislava a po pár „hlúpych“ otázkach zo strany Indov, že čo sú tie obdĺžnikové presklené útvary na strechách (strešné okná) sme sa teda museli rozlúčiť. Ešte sme si užili tlačenicu v bratislavskej MHD a napokon sme dorazili na Šturák, kde sme si dali výdatný obed (sranda bola, keď nás Strežo načapal na pivku) a súťaž sme už voľako uhrali. No, skončili sme 28. z 33. Takže skvelé!

Tak, prežili sme deň, na ktorý budeme ešte určite dlho spomínať (veď Indov nestretávame denne, že?!). Že sme nevyhrali, čo už... Zúčastnili sme sa.

maco; foto: Strežo

